

25 Ιουνίου, 1993

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΝ ΡΕΤΤΕΝΣ ΔΟΜΙΝΙΚΟΥΕ/ΧΑΡΛΕΣ
ΑΛΤΙΕΡΙ (ΑΡ.1)

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩ ΔΙ' ΕΚ-
ΔΟΣΙΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΗΑΒΕΑΣ CΟRΡUΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ
ΦΥΛΑΚΩΝ

(Αίτηση Αρ. 96/93)

Προνομακά Εντάλματα — Habeas Corpus — Διαδικασία για έκδοση του
αιτητή στη Γαλλία, αρχικά για να εκτίσει ποινή φυλάκισης για φόνο εκ
προμελέτης και άλλα αδικήματα και αργότερα, σε άλλη διαδικασία για
να δικασθεί για τα αδικήματα αυτά — Μαρτυρία ότι ο αιτητής είχε κα-
5 καταδικασθεί για τα αδικήματα αυτά ερήμην στην Γαλλία και του είχε
επιβληθεί ποινή φυλάκισης δια βίου, αλλά η διαδικασία αυτή θα ακυ-
ρωνόταν και ο αιτητής θα ξαναδικαζόταν, αν παρουσιαζόταν ενώπιον
των Γαλλικών Αρχών, ή επιτυγχανετο η σύλληψή του — Κατά πόσο η
ερήμην καταδίκη του ήταν οριστική ή όχι — Κατά πόσο τα αρχικά
10 εντάλματα σύλληψής του, που είχαν εκδοθεί στην Γαλλία πριν από την
καταδίκη του ερήμην, εξακολουθούσαν να ισχύουν μετά από αυτή ή εί-
χαν εκπνεύσει με την καταδίκη του.

Εναντίον του αιτητή διεξήχθη διαδικασία στο Επαρχιακό Δικασ-
στήριο Λάσνακας για την έκδοση του στη Γαλλία, αρχικά, με βάση την
15 αίτηση 1/93, για να εκτίσει την ποινή της φυλάκισης δια βίου που του
είχε επιβληθεί για φόνο εκ προμελέτης και άλλα αδικήματα, και αργό-
τερα, με την αίτηση 2/93, για να δικασθεί για τα αδικήματα του φόνου
εκ προμελέτης, συνωμοσία για διάπραξη φόνου, συνωμοσία για εισα-
γωγή στην Γαλλία τριών τόνων ρηϊνής καννάβης και άλλα αδικήμα-
20 τα σχετιζόμενα με ναρκωτικά. Η αρχική αίτηση 1/93 εγκαταλήφθηκε.
Ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου προσάχθηκε μαρτυρία ότι ο
αιτητής είχε δικασθεί ερήμην από Γαλλικό Δικαστήριο για τα πιο πά-
νω αδικήματα και είχε καταδικασθεί σε φυλάκιση δια βίου. Σύμφω-
να με τις πρόνοιες του Γαλλικού δικαίου σε περίπτωση που ο αιτη-

τής θα παρουσιαζόταν ενώπιον του Γαλλικού Δικαστηρίου, είτε οικειοθελώς, είτε μετά από σύλληψη του από τις αρμόδιες αρχές, η ερήμην διαδικασία και η επιβληθείσα ποινή θα ακυρώνονταν αυτόματα και ο αιτητής θα δικαζόταν ξανά με κάθε ευκαιρία να υπερασπίσει τον εαυτό του. Τα εντάλματα σύλληψης του αιτητή, που παρουσιάστηκαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο, είχαν εκδοθεί πριν από την ερήμην καταδίκη του. Υπήρξε επίσης ζήτημα κατά πόσο ο αιτητής ήταν όντως ο καταζητούμενος Charles Altieri δεδομένου ότι κατά την άφιξή του στην Κύπρο χρησιμοποιούσε το όνομα Pettens Dominique. Για το ζήτημα αυτό τέθηκε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου μαρτυρία, όπως δικτυακά αποτυπώματα, φωτογραφίες και η μαρτυρία προσώπων που τον γνώριζαν, για να αποδειχθεί ότι ο αιτητής ήταν όντως ο καταζητούμενος Altieri. Το Επαρχιακό Δικαστήριο έκρινε ότι είχαν εκπληρωθεί όλες οι πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας και εξέδωσε διάταγμα έκδοσης του αιτητή στη Γαλλία.

Στην αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus, ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι η ερήμην καταδίκη του ήταν οριστική και κατά συνέπεια δεν μπορούσε να εκδοθεί στη Γαλλία για να ξαναδικασθεί για τα ίδια αδικήματα, και ότι τα εκδοθέντα εναντίον του εντάλματα είχαν αφομοιωθεί, και κατά συνέπεια εκπνεύσει, μετά την ερήμην καταδίκη του. Ισχυρίστηκε επίσης ότι λανθασμένα το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε βρει ότι ο αιτητής ήταν στην πραγματικότητα ο καταζητούμενος Charles Artieri και υπέδειξε διάφορες άλλες ισχυριζόμενες παρατυπίες στην όλη διαδικασία.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Ενόψει της πρόνοιας του Γαλλικού δικαίου για αυτόματη ακύρωση της ποινής αλλά και όλης της διαδικασίας για την ερήμην καταδίκη του αιτητή και την επανεκδίκαση του από την αρχή, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι η ερήμην καταδίκη του ήταν οριστική απόφαση, και κατά συνέπεια με την έκδοση του αιτητή στην Γαλλία, ο αιτητής δεν θα υποχρεωνόταν να δικασθεί δύο φορές για το ίδιο αδίκημα.
- (β) Για τον ίδιο πιο πάνω λόγο, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα εντάλματα σύλληψης που είχαν εκδοθεί εναντίον του αιτητή είχαν εκπνεύσει με την ερήμην καταδίκη του.
- (γ) Ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου υπήρχε πληθώρα μαρτυρίας που καταδείκνυε ότι ο αιτητής ήταν πράγματι ο καταζητούμενος Charles Artieri, η δε λοιπή διαδικασία είχε διεξαχθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες της σχετικής νομο-

θεσίας και η εκδοθείσα απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου ήταν ορθή.

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.

Αίτηση.

5 Αίτηση με την οποία ο αιτητής ασκώντας το δικαίωμα του κάτω από το άρθρο 10 του Νόμου 97/70 ζητά την έκδοση διατάγματος Habeas Corpus για την αποφυλάκισή του.

Κ. Κούρτης, για τον αιτητή

10 *Ε. Λοιζίδου (κα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ών η αίτηση.*

15 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.. Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Την 1/2/1993 ο αιτητής έφθανε στην Κύπρο ως Pettens Dominique. Οι Αστυνομικές Αρχές υποψιάστηκαν ότι το όνομα αυτό δεν ήταν το πραγματικό του όνομα. Υποψιάστηκαν πως ήταν ο Altieri Charles, ο οποίος κατεζητείτο από τις Αστυνομικές Αρχές για αδικήματα στη Γαλλία. Ο αιτητής συνελήφθη με δικαστικό ένταλμα αλλά αργότερα αφέθη ελεύθερος.

20 Στις 9/2/1993 με προσωρινό ένταλμα που εκδόθηκε από τον Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, ο αιτητής επανασυνελήφθη. Ακολούθησε εξουσιοδότηση με ημερομηνία 15/2/1993 για την έναρξη διαδικασίας έκδοσης του στις Γαλλικές Αρχές.

25 Ξεκίνησε μια διαδικασία και ελήφθησαν μαρτυρίες στην πιο πάνω αίτηση, που έφερε τον αριθμό 1/93, αλλά ενώ προχωρούσε η αίτηση αυτή κατατέθηκε νέα τροποποιημένη εξουσιοδότηση από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ημερομηνίας 5/4/1993, με την οποία εξητείτο η έκδοση του Altieri Charles για αδικήματα που κατ' ισχυρισμό διεπράχθησαν στη Γαλλία, ως φόνος εκ προμελέτης, συνωμοσία για διάπραξη φόνου, συνωμοσία για εισαγωγή στη Γαλλία τριών τόνων ρητίνης καννάβειωσ και άλλα αδικήματα που σχετίζονται με ναρκατικά.

30

35 Με την πρώτη εξουσιοδότηση ημερομηνίας 15/2/1993, ζητείτο η έκδοση του αιτητή για να εκτίσει ποινή φυλάκισης δια βίου για το αδίκημα του φόνου εκ προμελέτης και της συνωμοσίας προς διάπραξη φόνου. Με την εξουσιοδότηση όμως ημερομηνίας 5/4/1993, εξητείτο η έκδοση για αδικήματα που κατ' ισχυρισμό διεπράχθησαν.

Το Δικαστήριο άκουσε την υπόθεση στην οποία κατέθεσαν μόνο μάρτυρες κατηγορίας. Ο αιτητής επέλεξε να μην καταθέσει ούτε και να παρουσιάσει οποιοδήποτε μάρτυρα υπερασπίσεως. Εκδόθηκε απόφαση στις 26/5/1993 με την οποία η Δικαστής αποφάσισε ότι επληρούντο όλες οι προϋποθέσεις του Νόμου 95/70 και 97/70, ώστε να δικαιολογείται η έκδοση του αιτητή σε σχέση με πράξεις αδικημάτων της εξουσιοδότησης ημερομηνίας 5/4/1993. Διετάσσεται δε η έκδοση του στη Γαλλία και η προφυλάκιση του μέχρις ότου εκδοθεί.

Ο αιτητής, στην άσκηση του δικαιώματος του κάτω από το άρθρο 10 του Νόμου 97/70, έχει υποβάλει την παρούσα αίτηση για Habeas Corpus, με την οποία ζητά από το Ανώτατο Δικαστήριο διάταγμα για την αποφυλάκιση του.

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας είναι λανθασμένη για πολλούς λόγους, οι κυριότεροι των οποίων είναι οι πιο κάτω:

Κατά την εισήγηση του κ. Κούρτη με την διαδικασία εκδόσεως του αιτητή, όπως ξεκίνησε με το πρώτο ένταλμα που εκδόθηκε από τον Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, εξηλείτο η έκδοση του για να εκτίσει ποινή. Τούτο είναι παράνομο γιατί κανένας δεν δικάζεται δύο φορές για το ίδιο αδίκημα. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή σε μιά μακροσκελή ένορκη δήλωση του εκθέτει λεπτομερώς τους λόγους που τον οδηγούν στην εισήγηση του αυτή. Στην ακροαματική διαδικασία σε μιά εκτενή αγόρευση του έδωσε ιδιαίτερο βάρος σε αυτό το μέρος της εισήγησής του.

Νομίζω πως πρέπει να ξεκαθαριστούν ορισμένα πράγματα προτού το Δικαστήριο προχωρήσει στην έκδοση της απόφασής του.

Πρώτο, αναφορικά με τα εντάλματα συλλήψεως, το πρώτο και το δεύτερο ένταλμα συλλήψεως. Το πρώτο ένταλμα συλλήψεως εκδόθηκε με ελλιπή πληροφόρηση και την απουσία οποιωνδήποτε συγκεκριμένων στοιχείων εναντίον του αιτητή.

Η έναρξη της διαδικασίας με την Αίτηση 1/93, δε μπορεί να αποτελέσει θέμα προς εξέταση ενώπιόν μου, γιατί η διαδικασία αυτή εγκαταλήφθηκε και ξεκίνησε μια νέα διαδικασία με την αίτηση 2/93 πάνω σε ολοκληρωμένα στοιχεία τα οποία κατατέθηκαν προς υποστήριξη της αίτησης αυτής. Επομένως εκείνο που θα εξετάσω είναι εάν υπήρξε παρατυπία ή παρανομία κατά την εκδίκαση της αίτησης 2/93.

Ένα βασικό ερώτημα κατά την κρίση μου που τίθεται στην υπόθεση αυτή είναι, εάν η απόφαση των Γαλλικών Δικαστηρίων εναντίον του αιτητή ήταν οριστική καταδίκη ή όχι. Υπήρξε κάποια σύγχυση γιατί προφανώς υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις στην Ποινική Δικονομία και Ποινικό Κώδικα στη Γαλλία από ότι είναι στην Κύπρο. Αλλά οποιοδήποτε και αν είναι το σύστημα, το Δικαστήριο τουτο οφείλει να εξετάσει το βασικό ερώτημα που έθεσε πιο πάνω, δηλαδή αν η απόφαση του Δικαστηρίου στη Γαλλία είναι οριστική.

Είναι εισήγηση του κ. Κούρτη ότι τα εντάλματα που εκδόθηκαν εναντίον του αιτητή είναι αντιφατικά μεν αλλά οπωσδήποτε οριστικά, γιατί εάν ο αιτητής δεν ασκήσει το δικαίωμα της έφεσης, που ομολογουμένως έχει, η καταδίκη του παραμένει τελεσίδικη και οριστική.

Δε συμφωνώ με τον κ. Κούρτη γιατί νομίζω πως η σύγχυση που δημιουργείται διαλύεται με το Άρθρο 639 της Γαλλικής Νομοθεσίας, το οποίο αναφέρει τα εξής:

“In case the accused should surrender or be surrendered or be arrested before the term of limitation, the sentence and the proceeding completed after the writ of summons to appear shall be nullified by full right and the accused will have his day in Court to be retried.”

Επομένως είναι φανερό πως η ακύρωση της καταδίκης του αιτητή γίνεται αυτόματα με την σύλληψη του ή την έκδοση του, ώστε να έχει την ευκαιρία να υπερασπιστεί σε Δικαστήριο. Όπως φαίνεται από το πιο πάνω άρθρο, η καταδίκη ερήμην καταγράφεται μεν εναντίον του καταδικασθέντος, αλλά υφίσταται μόνο εφόσον αυτός δεν προσέρχεται ή δεν συλλαμβάνεται ή δεν παραδίδεται στις δικαστικές αρχές για εκδίκαση. Επομένως δεν είναι δυνατό να θεωρήσω ότι τα εντάλματα που εστάλησαν εναντίον του αιτητή μιλούν περί οριστικής καταδίκης, όπως προνοεί το Άρθρο 9 του Νόμου 95/70. Κατά την κρίση μου, η εισήγηση αυτή δεν ευσταθεί.

Άλλη εισήγηση του κ. Κούρτη είναι πως τα εντάλματα που εκδόθηκαν εναντίον του αιτητή δεν είναι σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και ειδικώς του Άρθρου 12(2) (α) του Νόμου 95/70.

Σύμφωνα με τις νομοθετικές πρόνοιες του Άρθρου 12 του Νόμου 95/70, η αίτηση για έκδοση πρέπει να υποστηριχθεί με εντάλματα σύλληψης, να γίνουν παραπομπές σε νομοθετικές διατάξεις του αιτούντος μέρους, δήλωση του περί εν εφαρμογή δικαίου και λοιπά.

Ο κ. Κούρτης περαιτέρω ισχυρίζεται ότι η αίτηση δεν έχει διατυπωθεί εγγράφως δια της διπλωματικής οδού και ότι “προς υποστήριξη της αίτησης δεν έχει προσαχθεί το πρωτόκολλο του εντάλματος συλλήψεως ή ετέρας τινός πράξεως εκούσης την αυτήν ισχύν και εκδιδόμενη κατά τους τύπους τους καθοριζομένους υπό της νομοθεσίας του αιτούντος μέρους”.

Δε με βρίσκει σύμφωνο η εισήγηση αυτή του κ. Κούρτη γιατί από όλα τα στοιχεία που έχουν προσαχθεί στο Δικαστήριο είναι φανερό ότι ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία. Η αίτηση έχει υποβληθεί εγγράφως και έχει αποσταλεί διά της διπλωματικής οδού. Παρουσιάστηκε δε το ένταλμα και όλα τα συναφή έγγραφα, όπως προνοεί το Άρθρο 12 του Νόμου 95/70.

Κατά την εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή, τα εντάλματα που εκδόθησαν εναντίον του πελάτη του δεν ισχύουν γιατί έχουν αφομοιωθεί, εφόσον οι Γαλλικές Αρχές προχώρησαν εναντίον του σε δίκη και επομένως η ισχύς των έπαυσε να υπάρχει, έτσι που δεν ικανοποιούνται οι νομοθετικές προϋποθέσεις που θέτει το Άρθρο 12 του Νόμου 95/70.

Η εισήγηση του κ. Κούρτη έγκειται εις ένα λεπτό σημείο ότι, από τη στιγμή που στην απουσία διεξήχθη διαδικασία δίκης και καταδικάσθηκε, τα εντάλματα αυτά έπαυσαν να ισχύουν, είναι νομικά ανύπαρκτα και οποιαδήποτε παρουσίαση τους ενώπιον του Δικαστή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 12 του Νόμου 95/70, πρέπει να θεωρείται ότι είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Δε μπορώ να συμφωνήσω με την εισήγηση του κ. Κούρτη γιατί τα εντάλματα, τα οποία είναι και ενώπιον του Δικαστηρίου, με την επεξήγηση που δίδεται με το Άρθρο 639, δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αφομοιώθησαν και εκμηδενίσθησαν, αφού εν πάση περιπτώσει, όπως έχω αποφασίσει σε προηγούμενη εισήγηση του, η καταδίκη αυτή δεν είναι οριστική. Πέραν τούτου, ο Νόμος 97/90 δίνει ευρυτάτη εξουσία στον εκδικάζοντα Δικαστή να συνυπολογίσει τη μαρτυρία που έχει ενώπιον του και να αποφασίσει κατά πόσο υπάρχουν τέτοια στοιχεία που να δικαιολογούν την έκδοση.

Άλλη εισήγηση του κ. Κούρτη είναι ότι το Δικαστήριο ενήργησε πάνω σε μαρτυρία η οποία δεν ήταν σχετική ή/και αποδεκτή και συγκεκριμένα γιατί ορισμένα έγγραφα, όπως και αυτά τούτα τα εντάλματα, δεν κατατέθηκαν από αρμόδιους Γάλλους λειτουργούς. Η ένσταση αυτή ηγέρθη και στο Πρωτόδικο Δικαστήριο, το οποίο αποφάνθηκε πως τα έγγραφα ήσαν και σχετικά και αποδεχτά, με

την οποία απόφαση και συμφωνώ. Δεν υπάρχει, κατά την κρίση μου, οποιαδήποτε παρατυπία στο σημείο αυτό.

5 Επίσης ο κ. Κούρτης εισηγήθηκε πως υπήρχαν λάθη στη μετάφραση των γαλλικών κειμένων στα αγγλικά. Η εισήγηση αυτή δεν έχει υποστηριχθεί με συγκεκριμένη μαρτυρία και ασφαλώς το Δικαστήριο τούτο δε μπορεί να ενεργήσει ως αρχιμεταφραστής. Είναι φανερό ότι η μετάφραση αυτή έγινε σύμφωνα με το Άρθρο 23 του Νόμου 95/70.

10 Ως προς την ταυτότητα του αιτητή, έχω διεξέλθει τη μαρτυρία που δόθηκε. Βρίσκω ότι υπήρχε υπέρ αρκετό υλικό ενώπιον της Δικαστού, που να δικαιολογεί τα ευρήματα της για τους σκοπούς της ενώπιον της διαδικασίας εκδόσεως φυγοδικίου. Υπήρχε μαρτυρία τόσο από ανθρώπους που γνώριζαν τον αιτητή, από δακτυλικά αποτυπώματα, συγκριτικές φωτογραφίες και άλλα στοιχεία
15 που δικαιολογούν πλήρως τα ευρήματα της Δικαστού.

Ο κ. Κούρτης στην αγόρευση του έκαμε ότι ήταν δυνατό να υποδείξει κάθε μικρή ή μεγάλη παράλειψη, παρατυπία ή παρανομία.

20 Έχω μελετήσει με κάθε δυνατή λεπτομέρεια όλες τις εισηγήσεις του, εξειδικευμένα τη μιά μετά την άλλη, ή/και όλες μαζί. Έχω δώσει ήδη τις απαντήσεις μου για την κάθε μιά από τις βασικές εισηγήσεις του. Καμιά άλλη εισήγηση του, κατά την κρίση μου, είτε από μόνη της είτε σε συνδυασμό με άλλη, μπορεί να ανατρέψει την απόφαση της Πρωτοδίκου Δικαστού.

25 Βρίσκω ότι η αίτηση για διάταγμα Habeas Corpus πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα ως προς τα έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.